

dua«, edë tšifuti i ða në kaikë me krip, e mori djali edë iku ë vate ne bakšëja, holki kripënë nga kaika e hodi në det; la pak krip; ë mër floritë ë mbyši kaikënë me flori edë mbi flori hodi atë kripë, kë kiš mbajtur, edë rrij ë i bij tamburait. Atje skon në papuar tjetërë; u-kðe ë i ðotë, kë »vjen me neve, të vemi në filân vënd?« U ðotë djali, kë »vij«; aštú e lidë kaikënë pas paporit edë iknë; ë vete papori nek ajó škatë, kë iš e šoke djalit; e po kë u-ašeritanë atjë, zuri djali ë i bij tamburait, ë dëgoi e šokja nga hani. Dërgón kapetani në naft të mir ver, se e sosnë verën; si doli nafti jaštë, vete në han, mori ver. I ðotë ajó, kë »tš djalë keni mbernda në papuar?« I ðotë nafti, kë »atë neri e gëmë më në nisi të škret, edë ka në kaikë ngarkuar me krip«. I ðotë ajó, kë »t i ðuatš kapetanit edë atit djalit, kë nestre të vine, se i kam për drekë«. Vate nafti ë i ðotë kapetanit, kë »më ða e zonë e hanit, kë ti edë djali nestre të veni atjë për drek, edë më porsiti šumë, kë t u ðom«. Aštú nestret kapetani mori djälënë, edë van në han për drek. Ajó, po k e pa djälënë, e nohu, edë ndëjnë të tre baške ë hengrë drekën. Si škoi dreka, i ðotë zonë kapetanit, kë »šumë ridžá të kam, kë të më letš ketë djälënë edë prëmë ketú, se dua, t i bjërë në tšikë tamburait«; edë kapetani i ðotë: »Le të rrij«, edë aštú mbeti djali prap për darke. Si hengrë dárkënë, edë zuri, i bij tamburait, oxaliti djali. I ðot ajó, kë »tš kë, kë oxalit?« I ðotë djali, kë »š dó të të ðom, se ti më dukej si grúaja ime, kë kam humbur«. I ðot ajó, kë »tš grua kešë, edë ngaha iš, edë ku e humbe?« I ðot ai, kë »grúaja ime iš vajz e mbretit edë nga filân vënd«, edë të giða, se tš kiš pësuar djali. Atë herë i ðot ajó kë »u jam grúaja jote« Dërgúanë pastáj e muiarë kaikënë me flori, mbluadë edë të tjeratë, se š kišnë në han, ë van ne mbreti edë ruan ë u-trašëgúanë.

Anmerkungen. Die mindestens halbwegs illegitime Art und Weise, wie der Held zu seinem Reichthum kommt, und wie er ihn mit verschiedenen offenbar vom bösen Gewissen inspirirten Künsten glücklich in Sicherheit bringt, ist in albanesischen Märchen nicht auffällig. Vgl. das zweite Märchen bei MEYER, Kleine Grammatik (S. 60). — Zur Rolle des vorüberfahrenden Schiffes vgl. MITKOS *Alb. m.* S. 182 (Märchen IX). — Die Wiedererkennungsszene wird in den alb. Märchen mit Vorliebe lang ausgesponnen, vgl. MITKOS *Alb. m.* S. 174 (Märchen IV). — Ein unentgeltliches Gasthaus als Mittel, eine verschwundene Person wiederzufinden, Dozon Manuel S. 60 (XVI), S. 80 (XXIV), HAHN Märchen 102.